

Iluzia cuvântului

Adrian Păunescu

Țăranii mei, ce-ați dat și bir și cote,
Veniți la fiul vostru ce sunt eu,
Numele meu de azi e Don Quijote,
Mai lupt cu morile de vânt din greu.

Acéle aripi ale lor, întruna,
Le bat cu-nfierbântatul meu toiag,
Parcă le mișcă vântul și furtuna,
Făină scot, deși nimic nu bag.

Și-astfel dintr-o zădărnicie care
Se tot repetă, fără de sfârșit,
Un Don Quijote de-ncăpățânare
Ceva într-adevăr a dobândit.

E potolită foamea voastră plină:
Eu, Don Quijote, azi vă dau făină